

5. Fra pensionerede Lærere og Lærerenker om Forhøjelse af deres Pension. (Indbragt den 13. December ved 3die Landstingsmand for 2den Kreds, Jørgensen).

Andragendet er saalydende:

Undertegnede pensionerede Lærere andrage herved den høje Regering og Rigsdag om, at det forelagte Lovforslag til en Lønreform for Skolens Tjenere og Tjenerinder maa, naar det foreligger som Lov, indeholde Bestemmelser om betydelige Forbedringer af vore i højeste Grad tarvelige økonomiske Kaar, og vi tillade os at anføre følgende Grunde:

- 1) Flertallet af os er pensioneret før Loven af 1899 blev given, og de Forbedringer, som denne Lov bragte Skolens Tjenere, ere ikke komne os til gode, uden for saa vidt der indrømmedes os Pension af vort Dyrtidstillæg, der som bekendt kun var et Minimum mod det Statstilskud, som ifølge ovennævnte Lov nu udbetales Lærerne.
- 2) Den overordentlige Prisstigning paa alle Livsfornødenhederne i det sidste Decennium rammer os lige saa haardt som alle andre, og desuden stille de siden vor Afsked gennemførte Skattelove yderligere Krav til os i pekuniær Henseende.
- 3) Til at møde Kampen med disse strengere Livsvilkaar er der kun indrømmet os en Part — fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{2}{3}$ — af en Indtægt, der kun var tarvelig i en Tid, da Pengene havde en langt større Værdi end i Nutiden, en Indtægt, som man fra alle Sider indrømmer, er aldeles utilstrækkelig for Nutidens Lærere og derfor forbedrede ved Loven af 1899 og atter nu staar i Begreb med yderligere at forbedre i Aar.
- 4) Vi ere ude af Stand til at skabe os nogen nævneværdig Biindtægt. Det er de lovgivende Myndigheder bekendt, at man i vor Tid ikke bevilgede Skolens Arbejdere Afsked med Pension, forinden det blev godtgjort, at man var gammel og svagelig, o: opslidt. Naar der stundom alligevel gives os lidt Ekstrafortjeneste, er det mere af Medlidenhed med vor Stilling, end fordi vi virkelig kunne gøre Fyldest derfor.
- 5) Vi ere altsaa udelukkende henviste til at leve af vor Pension, der for de Landsbylæreres Vedkommende, som ere afskedigede før 1899, gennemsnitlig andrager 7—800 Kr., for Lærerinder 3—400 Kr. og for Lærerenker 2—300 Kr. Men det er indlysende, at dette i Nutiden er en Umulighed, og langt mindre kan der være Tale om, at vi med denne Indtægt som eneste Subsistensmiddel kunne faa den nødvendige Hvile og Pleje, som Alder og Svagelighed tiltrænge, og som vi maaske ogsaa nok ved vor Livsgering have fortjent. Det er derfor desværre en sørgelig Sandhed, at hvor vi ikke støttes af vore Børn eller Omgivelser, hersker der ligefrem bitter Nød iblandt os.

Vi andrage derfor Lovgivningsmagten om Forbedring af disse sørgelige Forhold. Det forekommer os kun at være almindelig Billighed, naar vi andrage om, at den nu foreliggende Lov maa stille os lige med Nutidens Lærere derved, at vor Pension omreguleres og bliver fremtidig beregnet efter den Indtægt, som vort sidste Embede vil faa efter denne Lov, samt efter det Statstilskud, som vor Tjenestetid vilde have berettiget os til, ligeledes efter denne Lov. — Vi tillade os at erindre om, at vi i vor Tid under langt vanskeligere Kaar end Nutidens Lærere have gjort en Gerning for Samfundet og netop for det nulevende Samfund, og vi haabe derfor, at dette Samfund ikke vil lukke Øjnene for os og vore Kaar nu, men vise os Retfærdighed ved at stille os lige med vore nuværende Kollegaer.

Da der formentlig vil blive nedsat et Udvalg af Landstinget til Behandling af det forelagte Lovforslag om Lønninger for Lærere og Lærerinder ved Folkeskolen, vil Andragendet eventuelt blive afgivet til dette Udvalg.